

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۶/۱۳

صلاح الدين سعیدی

د سولې د پروسي پېچلتيا!

د افغانستان د جمهور رئیس امنیتي سلاکار جناب حمدالله محب په خپله ځانگړي روستی تلویزیوني مصاحبه او خبرو اترو کې د وطن د سولې او حالاتو برخه کې په ریښتیا خپل ملي او وطني مواضع په پوره درایت او تدبیر بیان کړي . خو دا چې ولې دوی او یو شمېر نور د افغانستان د سولې د پروسي په پېچلتیا معتقد دي او جناب محب د پاکستان او افغانستان د اړیکو په برخه کې د پاکستان ارادې ته اوس خوشبین ښکارېده ماته معمايي او غیر واضح او یا ټاکنیز مجبوریتونه او تأکیدات ښکاره شول .

ما سره د جناب محب د افغانستان د سولې د پېچلتیا پر تأکید ډېرې پوښتنې او یوه خاطره را یاده شوه او لا په دې فکر کوم چې د جناب محب د افغانستان د سولې د پېچلتیا نه موخه او هدف څه وه او څه دی؟

د پېچلتیا تر نامه لاندې جناب محب څه مفهوم رسول غواړي او څه غوښتل؟

څه یې په زړه کې دي او څه مالومات لري چې دا پېچلتیا نه شي آسانه بیانولای؟

د افغانستان د سولې برخه کې د پروسي پېچلتیا څه کې ده؟

زما په آند دلته د عامې قاعدې سره سم، د سیاست د الفباء سره سم د گټو، مصالحو او منافعو خبر ده او دا وسله او دا جگړه پردې جگړه ده.

د افغانستان د استقلال له حصوله روسته او له افغانستانه د روسانو د پوځي حضور نه روسته (۱۹۸۹م) دا جگړې نوي ابعاد پیدا کړل چې بیا هم د نورو گټې او د نورو توپک او د نورو د موخو حصول او د افغان وژني او افغان د قربانی واقعیتونه په کې نغښتي وه او دي. نو پېچلتیا یې څه کې ده؟

زه یو وخت د کابل د ده سبز ابتدايه محکمې کې غړی وم او د ده سبز د ولسوالی محکمې ودانۍ د کابل په بي بي مهرو کې وه. مونږ د دې ابتدايه محکمې رئیس، قضایي غړي ، محرران او د محکمې چپراسیان (خدمه) لرل.

محکمې کې به مو د نورو قضایي چارو سره سره د مختلفو وثایقو کار هم کاوه. اقرارخطونه، وکالت خطونه، حصر وراثت، د میراث مسایل، نکاحنامې او داسې نور مدني او جزایي مسایل د کار مختلفي برخي وي.

ما دنوي قاضي په توگه دې ټولو عرصو کې په ټول سرعت او الله (ج) حاضر او ناصر دی چې په ایماندارۍ کار کاوه.

محکمی ته به د خلکو د مراجعې سره سم د محکمی رئیس قضیه واخیسته او بیا به یې د محکمی یو یا دوه قضایې غرو ته د هغه کار د اجراء دنده وسپارله.

د محکمی قضایې غړي به چې یو یې زه هم وم د سپارل شوي دندې شرعي، قانوني او قضایې برخه اجراء او خلاصه کړه او بیا به د محکمی محرر (کاتب) را وغوښت چې د کار تخنیکي او کتابتي اړخ لپاره زموږ یعنی مربوطه قاضي له خوا اجراء شوی کار د تخنیکي لحاظه بشپړ کړي. د معمول سره سم به مراجعینو د کار د تخنیکي اړخ د اجراء د قضایې بخش له ختمه روسته معلومات غوښتل. قاضي به محرر ته مخ کړ چې څومره نور کارونه او وثایق د لیکلو لپاره لري؟ او څه وخت دا وطنوال خپل سند د اخیستو لپاره راشي؟ محرر به ماته وکتل، بیا به مراجعه کوونکي ته وکتل او د سترگو لاندې چپراسي کاکا عبدالله ته وکتل او بیا به را غبرگ شو: بیادر کارت میسه خو کم مشکل داره!

وروره کار به دې وشي خو لږ پېچلتیا لري!

ما به پوښتنه وکړه چې څه پېچلتیا لري؟

محرر به ځواب شو:

قاضي صیب: من حلش میکنم کمی مشکل داره! لږ پېچلتیا لري!

او دوی به لاړل او بیا به یې کار حل وه.

درې څلور میاشتي روسته چپراسي کاکا عبدالله راغی او راته یې غوږ کي غلي غلي وویلې:

قاضي صاحب: میداني زمانیکه محرر صاحب به مراجعین میگوید: کارت میسه خو کم مشکل داره،

کار دې کیري خو لږ پېچلتیا لري!

چه معنا داره؟

جواب می ورکړ، هو پوهیرم. متعجب شو او پوهېده چې نه پوهېرم خو بیا یې هم په ځانگړي ارادت پوښتنه وکړه:

بگوهدف محرر چیست که میگوید:

کارت میسه خو کم مشکل داره!

کار دې کیري خو لږ پېچلتیا لري!

ورته می وویلې. چې محرر نور وثایق لري او نور کارونه لري چې هغه خلاص کړي بیا ددې کار کوي.

چپراسي کاکا عبدالله په خندا شو او راته یې را غبرگ کړل:

قاضي صیب جوان هستي و تجربه نداري:

مشکل (پېچلتیا) که محرر پیش شما به مراجعین میگوید و بعد به اطاق محررین برای مراجعین میرساند همان

رشوت است که به مقدار وسیع و بلا استثنا از تمام مراجعین میگیرد و شما خبر ندارید!

گواکي سترگي می د سر له کاسي ووتي او سم د لاسه می د محرر خوني ته ور ننوتم. له ناستو مراجعینو سره په

خبرو او د مشکل حل می وکړ، لږ موده روسته مو محرر تبدیل کړ او په پېچلتیا د خبرې بیا پوه شوو.

نو اوس د جناب محب د سولي د پېچلتیا مرکزي بُعد او اړخ کوم دی؟

او دا د سولي د پروسي پېچلتیا کومه ده؟

د افغانستان د سولې د پروسې او د سولې يوه پېچلتيا په کې مهمه ده او شته چې جناب محب يې شايد له وېلو عاجز وي او هغه داچې د جگړې، د ترور، د دهشت، د خودکشه، د انتحار، د انفجار، د توپک سالار او د نارامۍ شتون دی چې زه يې متقاعد کړای يم چې د دنيا، د بهرنيو د پوځونه او د امريکايي پوځي اډو او پوځونو شتون افغانستان کې زما په اړتيا بدلوي او ماته د هغوی د شتون سره د منطقي اړتيا منطق تحميلوي . نو که ددې اړتيا او ددې پېچلتيا لاملونه لېرې شي نو بيا به د بهرنيو د پوځيانو اډې او حضور ته، زما په خاوره کې اړتيا نه وي.

ددې حالت بل اړخ او منطق دا دی چې داسې ځواکونه شته چې ددې خطرو سره ما مواجه ساتي او دا ددې سبب کيږي چې پر خپله خاوره او خپل وطن په خپل لاس او خپله خوښه د پردو پوځيانو حضور او اډې په يو ډول توجه او مبرر يې ومنم. په دې توگه د خپل وطن استقلال، ځمکنی او هوايي حريم او واک د بل لاس کې پاتې کېدل ومنم. هو دا ماته هغه مشکل، پېچلتيا او کرکيچ ښکاري چې ممکن د مختلفو لاملونو له کبله يې جناب محب ويل نه غواړي. هو دا يو ستر او اساسي لامل دی.

که دسولې د پېچلتيا نه موخه دا وه نو بيا دا پېچلتيا او دا کرکيچ منم او دا پېچلتيا شته.

داسې پېچلتيا چې شته نو بيا به څنگه د افغانستان د سولې او استقرار لپاره دلته او هلته يو شمېر باسواده بې سواده څېړنکي؟! او د امور مسوولين د افغانستان او سيمې د سولې او استقرار برخه کې د سيمه ايزې او نړېوالې اجماع تاکيدات لري .

هغه مي د طالب، داعش، ترور په تهديد ځان ته محتاجوي او زه ورنه زما دسولې اجماع غواړم. عجيب حالت ندی؟ هغه بن لادن او زاړه او نوي همکاران يې د خپل هېواد نه بهر او ډېر لري په افغانستان او دغه سيمه مصروف کړي او که زما وطن کې سوله وشي نو تروريستان به واپس خپلو ځي او هلته به جهادي کارونه کوي، نو هغه لېونی دی چې د خپل مصروف دښمن مصروفيت کموي او ما سره مرسته وکړي چې زما وطن کې سوله راشي! دا منطقاً قوي استدلال نه دی.

دوهمه مسأله چې د جناب حمد الله محب له ليد لورو او خبرو له تاسې درنو لوستونکو او جناب محب سره شريکوم هغه د جناب محب نوی نظر د پاکستان د استابشمنټ په هکله چې گویا اوس د پاکستان د سياست په برخه کې د افغانستان په متعلق خوشبينانه ښکاري .

بنیادي پوښتنه راولاړېږي داسې څه وشول او څه کيږي چې پاکستان دې د افغانستان په هکله بل ډول فکر وکړي او هغه دې د جناب محب د خوشبيني موجب شي؟ ماته داسې څه نه ښکاري او داسې څه په يقين نه وينم .

سياست کې گټې او مصالح دايمي دي،

سياست کې خیر او خبرات نه شته،

سياست رحم او خوشباوري نه شته،

سياست کې عذر او زاری نه شته،

نړۍ او حتی امریکې پاکستانی ریاست دا د شرارت، درواغو، دوکې او دوه مخې ځاله پېژندله او هرکله به چې تېرو ۱۹ کلو کې د جدي تدابیر د نیول کېدلو آثار او علایم رانږدې کېدل نو پاکستان مکار به د یو څو ناتیکو او دوکو عکسونو د اخیستو لپاره زمینه سازي و وکړه، د جناب حامد کرزي سره به یې د ناستو ولاړو میلی جوړې کړې او بیا به یې امریکې او نړۍ ته بنودلې چې دادی مونږ د افغانستان سره مشکلات حلوو، خبرې، ناسته ولاړې، تگ او راتگ کوو او تاسې مونږ ارام ته نه پریردئ او بې ځایه مداخلې کوئ.

دادی د جناب حامد کرزي پاکستان ته ۲۲ رسمي او لسه او پاکستانی او افغانی سرانو ناستې ولاړو اصلي لاملونه. لندن کې د بارډر منجمنت کمیټې توافق تاریخي تور د دوهم گندمک تړون وه چې د جناب ح کرزي د حاکمیت وخت کې بواځې د کاغذ په مخ پاتې شو .

پاکستان د امریکې په فئاعت ورکولو د نوي گندمک د تړونو هڅې د طالب د سوتې تر فشار لاندې کول غواړي.

د عمران خان د اقتصاد محوره اړیکو تاکید د نواز شریف د عینې تاکیداتو سلسله ده چې پاکستانی پوځ او استابلمنټ عملاً رد کړه. هو نواز شریف او نور د پوځ پره خپل ویش لرو او عمران خان د بجوه د لاس جوړ شواي حاکمیت دی خو د اوسني پاکستان د پښتنو مخکینو سیاسيونو د لمړي لاس د مخامخ مالوماتو پر بنیاد پاکستان ټولو هغه سیمه ایز اقتصادي گډو پروژو مخو ته داسې خنډونه ایجاد کړي او ایجادوي چې یا له سره اجراء نه شي او یا د افغانستان له خاورې نه بل همسایه هېوادو نه تېرې شي .

پاکستان د افغانستان پر خاوره او د امریکې په توافق او مصرف د زرهای راکټو په اورولو د افغانستان او اوسني پاکستان تر مېنځ له دې سیمې په زرهای کلو میشت افغانان خپلو سیمو پرېښودو ته مجبور کړل او د جنرال زید حامد د برنامې سره سم د افغان د خاورې په داخل کې د اغزن تار په تېرولو او د پنځوس کیلو مټري بفر (فاصل) زون په جوړولو په بریا په مخ ځي او ټول موانع ورته له مخې لېرې کيږي .

پاکستان استابلمنټ د افغانستان دښمن وه، دی او دښمن به پاتې شي. دا حقیقت زمان ثابت کړای، جناب جمهور رئیس د خپل تاکید سره سم اتمام حجت هم کړای نو بیا دا د اوس د لورې کچې سفر او نوي خوشبینیو لامل فهم زما له فهمه او سوي لور ښکاري. د مشخص او ځانگړي برنامې نه پرته پاکستان ته سفر جناب داکتر غني ته خطر، د ملت د خواست خلاف او د وقت ضایع کول دي .

دا طالب او امریکه نه ده چې د افغانستان کابل حاکمیت د سولې په مذاکراتو او نړۍ کې تجریدول غواړي او خپل ټول امکانات کاروي .

دا د پاکستان استابلمنټ دی چې په افغانستان کې به هر څوک د جموعو رئیس په توگه ومني داکتر محمد اشرف غني به د هغه د اقتصادي او سیاسي پروژو له کبله و نه زغمي.

د داکتر محمد اشرف غني د بندو، اوبو او سرکو پروژې او د هند او نړۍ سره اړیکې د پاکستان سور خط او پنجاب به له هرې ډامټر غني ضد پروژې عملي کول او د حتی د فزیکي ضرر په رسولو دریغ و نه کړي. نو د انتخاباتي مبارزاتو د ضرورت سره سره زه پاکستان د جمهور رئیس سفر سفارښت نه کوم .

پاکستان او ایران په افغانستان کې هر جمهور رئیس او حاکمیت منلای شي خو داسې حاکمیت به ونه مني چې هغه د افغان بشري ځواک، معدن، لرګی، جلغوزي، اوبه او برق مهارولو غواړي او پاکستان یې په دې ۴۰ کلو کې د لمړي ځل لپاره د نورو نړېوالو افغان دوستانو سره لکه د هند په مرسته نړۍ ته تجرید او وشرماوه.

په تأکید ویل غواړم که څوک غواړي د افغانستان کرکېچ او کشالي ته د افغانستان، امریکې او نړۍ په ګټه، د سولې او استقرار په ګټه د پای ټکی ایښودل غواړي نو زما، د سلیم عقل او د امریکایي شنونکي او مشهور لیکوال مایکل روبین د روستي سپارښت سره سم دې جګړه د شر او فساد ځالي یعنی پاکستان ته یوسي. که دا نه کوي نو اضافه کول غواړم چې د اوسني پاکستان میشته پښتنو، بلوڅو، سرابکیو او سندیانو سره دې مرسته وشي چې خپله خاوره او خپل وطن کې پر خپل سرنوشت، پر خپلو منابعو او پر خپله آبادیو خپله مسلط شي.

دا خلک او ملتونه پاڅېدلي او د پنجاب پر ضد ستر مقاومت او مبارزه روانې ده. همدا چې اخلاقي، سیاسي او رواني ملاتړ یې وشي، دغه محکوم ملتونه ددې عزم، ټکل، اراده او توانایی لري چې خپلو انساني مقاصدو ته ورسې او نړۍ د مصنوعي، تپل شوي او د پنجاب د پوځ په زور د پاکستان په نامه یو ځای ساتل شوي ریاست له شره خلاص شي! پنجابي ریاست دخپلې اجیرې اردو او پوځ په زور دتاریخ په اوږدو کې (وینځی کوم تاریخ - اویا کاله خو تاریخ نه شو). پاکستانی ریاست د چین غېږې ته غورځېدلای او اوس له نړۍ او امریکې په نامردۍ جزیه اخلي.

پنجابي ریاست ترور او دهشت تولیدوي او خپل تجارت پرې کوي او نړۍ ته یې هماغسې چې د امریکې جمهور رئیس وویلې، دوکه ورکړې. دا پاکستانی دوکه لا ادامه لري.

دا د پاکستان ناکامي نه، بلکې بریا ده چې د ټولو فتنو او دهشت سره سره د شرارت په خاکستري لست کې شامل شوی. دی باید لا پخوا تور لست کې شامل وای!

دا د پاکستانی سیاست بریا ده چې د افغان حاکمیت، او امریکې حکومت د سولې د استازي زلمي خلیل زاد سره یې داسې کرکېچ ایجاد کړ.

دا حالت د افغانستان او امریکې په ګټه نه دی. افغان او امریکایي لوري ته دې برخه کې د اړیکو رغولو وجیبه او ښکار ترمیمي قدمونو باندې عمل په کار دی.

بې پایانه پای

د سولې د پروسي پېچلتیا!
[Saidi_s_kar_۶۹_de_soley_prossey.pdf](#)